

Núm. de Protocol: AD-0106-3/06
TSA: 66-07

SENTÈNCIA NÚM. 33-2008

PARTS:

Apel·lant: M.I. GOVERN
Representant: A.V.
Advocat: A.H.

Apel·lada: T. S.L.
Representant: C.S.
Advocat : M.J.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 5 de maig de 2008

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0106-3/06.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard Plagnet** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La societat T.SL va interposar recurs contra la resolució del MI Govern de data 25 d'octubre del 2006, confirmant en alçada la resolució del 26 de juliol anterior sol·licitant la declaració de nul·litat de ple dret de l'acte administratiu impugnat.

2.- En la sentència del 6 de novembre del 2007, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda promoguda per la societat T.SL .

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 9 de gener del 2008, el MI Govern manifesta principalment que:

-el servei de Duana ha aplicat l'article 88 de la Llei 5/2004 del Codi de Duana;

-no hi ha vulneració del dret a la defensa per part del servei de Duana.

4.- En la seva contesta de data 29 de gener del 2008, la societat T.SL manifesta principalment que:

-el fet que l'article 88 no indiqui expressament que en un control de mercaderia a posteriori el declarant té dret a ser-hi present, no implica que no tingui aquest dret que expressament li reconeix l'article 79-2 del Codi de Duana.

-demana al pagament de les costes processals.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Cal recordar breument el desenvolupament cronològic dels fets abans de treure'n les conseqüències jurídiques.

La declaració d'importació es va efectuar el 28 d'abril del 2006 sobre «1 embalatge de bijuteria i altres matèries» (veure foli 16) s'adjunta la factura corresponent de data 4 d'abril del 2006 (veure foli 17).

El dia 4 de maig a les 12 hores es va efectuar un control físic de les mercaderies declarades en els locals de la bijuteria destinatària d'aquestes mercaderies (veure foli 57).

El dia 4 de maig a les 17 hores s'efectua un acta de contenció (veure foli 61), el qual indica principalment que: «després d'efectuar el control de totes les referències i de veure que una part de la mercaderia és joieria d'or, redactem una acta de control que signa el propietari ratificant que les peces que reverenciem a continuació son d'or ».

Després d'aquesta acta, el Ministre de finances ha imposat una sanció de 3032,40 € per la infracció de falsa declaració, per resolució de data 26 de juliol del 2006 (veure foli 7), confirmada pel MI Govern per una resolució de data 25 d'octubre del 2006 (veure foli 14).

Tercer.- Com ja ha jutjat aquesta Sala, les sancions administratives tenen una «coloració penal», en el sentit que dona a aquest terme la jurisprudència de la Cort europea dels Drets de l'Home.

Però aquesta qualificació no implica que el procediment del procés penal s'hagi de seguir íntegrament. Com ja ha jutjat varies vegades aquesta Sala, «aquesta forma d'actuació administrativa no és la més idònia en funció de la naturalesa pròpia d'un expedient sancionador, tot i que no sigui aplicable en tots els seus extrems el formalisme propi d'un procés judicial » (veure. Sentència 76-2006 del 23 de novembre del 2006).

Per tant, els arguments presentats per la societat T.SL s'han de rebutjar.

Quart.- Convé tot seguit de precisar les condicions de combinació de les disposicions contingudes en el Codi de l'administració i les disposicions previstes en el Codi de Duana. Segons una regla admesa constantment en Dret públic, les disposicions particulars han de prevaler sobre les disposicions de caràcter general.

En aquest cas, convé de fer prevaler les disposicions particulars contingudes en el Codi de Duana, sobre les disposicions generals que figuren el Codi de l'Administració. En efecte, la legislació duanera comporta procediments específics que es fonamenten sobre les necessitats particulars de control que exigeix la lluita contra el frau. Puix de ben segur la lluita contra el frau és una missió essencial d'interès general.

En conseqüència, en aquest cas, cal aplicar les disposicions previstes en el Codi de Duana.

Com s'ha recordat més amunt, (fonament Segon), el control físic de les mercaderies efectuat en els locals de la joieria destinatària es va intervenir « després d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies ». Per tant, aquest control es situa clarament dins el quadre del procediment previst per l'article 88 del Codi de Duana, segons el qual:

“1-Les autoritats duaneres, després d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies, poden procedir a la revisió de la declaració.

2-Les autoritats duaneres, d'ofici o a demanda del declarant, després d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies i per tal de garantir l'exactitud dels enunciat de la declaració, poden procedir al control dels documents i de les dades comercials relatives a les operacions d'importació o d'exportació de les mercaderies de què es tracta. Aquests controls es poden exercir davant el declarant, davant tota persona directament o indirectament interessada des d'un punt de vista professional per aquestes operacions, o també davant tota altra persona que posseeixi aquests documents i aquestes dades com a professional. Aquestes autoritats també poden procedir a controlar les mercaderies, quan encara es poden presentar.

3. Quan, arran de la revisió de la declaració o dels controls a posteriori, resulta que les disposicions que regeixen el règim duaner de referència s'han aplicat prenent com a base elements inexactes o incomplets, les autoritats duaneres, tot respectant les disposicions fixades, han de prendre les mesures adequades per restablir la situació tenint en compte els nous elements de què disposen”.

Aquest text, és per tant perfectament clar i concerneix be els controls efectuats posteriorment al « dret de disposar de les mercaderies ».

A més, la legislació duanera és perfectament lògica i podem resumir con segueix els procediments que poden aplicar les autoritats duaneres per assegurar l'exactitud de l'enunciat de les declaracions:

Al moment de l'entrada de les mercaderies, les autoritats duaneres poden efectuar un « control documental de la declaració i dels documents que s'hi adjunten » i poden procedir també a « l'examen de les mercaderies acompanyat d'una eventual sostracció de mostres amb vista a analitzar-les o a fer-ne un control aprofundit. » (article 78). Tot, naturalment, en aquest cas, el declarant, qui de ben segur està present des del moment de la presentació d'aquesta declaració té dret d'assistir al control, com indica l'article 79-2 del Codi de Duana : "2. El declarant té el dret d'assistir al control de les mercaderies com també, si s'escau, a la sostracció de mostres. Si ho creuen útil, les autoritats duaneres poden exigir que el declarant assisteixi a aquest examen o a aquesta sostracció o que hi sigui representat per tal de donar-los l'assistència necessària per facilitar-ne l'examen o la sostracció de mostres".

Aquests dos articles s'apliquen per tant al moment de l'entrada de les mercaderies en el territori.

Però, tot seguit, després « d'atorgar el dret de disposar de les mercaderies », les autoritats duaneres « poden procedir a la revisió de la declaració » (article 88 del Codi de Duana, citat més amunt. Es tracta, per tant d'un procediment diferent d'aquell que preveu els articles 78 i 79, ja citats. En efecte, aquest segon control s'efectua cronològicament després del primer i té per objecte completar, si s'escau les investigacions dels agents de la duana. L'objectiu és en aquest cas, d'aprofundir eventualment les investigacions amb la finalitat d'assegurar que els enunciats que figuren en la declaració objecte d'un primer control des de l'entrada de les mercaderies en el territori correspon a la realitat. Per assegurar-se'n, la mesura més eficient consisteix, en presentar-se en els locals de la persona designada com a destinatari de les mercaderies. És la raó per la que l'article 88-2 del Codi de Duana, ja mencionat, no exigeix expressament la presència del declarant després d'aquest segon control. El text d'aquest article és molt clar: « Aquests controls es poden exercir davant el declarant, davant tota persona directament o indirectament interessada des d'un punt de vista professional per aquestes operacions, o també davant tota altra persona que posseeixi aquests documents i aquestes dades com a professional ». En efecte el control s'ha de fer el més ràpidament possible després de l'entrada de les mercaderies, amb la finalitat d'assegurar l'exactitud de la declaració.

En aquest cas, el control es va efectuar en presència del propietari del comerç el Sr. J.C. (veure foli 62). El text de l'article 88, recordat més amunt, s'ha respectat. No es pot compartir l'argument extret de la última frase de l'article 88-2. Aquest disposa: « Aquestes autoritats també poden procedir a controlar les mercaderies, quan encara es poden presentar. »

No es tracta d'una remissió a l'article 79 del Codi de Duana.

L'explicació s'ha de trobar en les exigències, ja remarcades del control i la necessitat de lluitar contra els fraus. En el segon control, les autoritats duaneres « per tal de garantir l'exactitud dels enunciat de la declaració, poden procedir al control dels documents i de les dades comercials relatives a les operacions d'importació o d'exportació de les mercaderies de què es tracta ». L'objectiu seguit per aquest text és clar, es tracta d'assegurar que les modalitats de comercialització de les mercaderies corresponguin als enunciat que figuren en la declaració d'importació de les mercaderies. La redacció del text és significatiu « garantir l'exactitud dels enunciat de la declaració ». La finalitat essencial d'aquest segon control no es el control de les mercaderies, però si de les declaracions. En efecte, al moment d'aquest últim control, les mercaderies ja han pogut ser venudes i per tant no estan necessàriament presents en el local. Però, és l'únic objecte d'aquesta última frase, s'entén que -si les mercaderies encara hi són, les autoritats duaneres poden procedir a controlar-les. No es tracta per tant de repetir el primer control mencionat més amunt i els articles 78 i 79 del Codi de Duana no són per tant aplicables en aquest cas.

Per tant, els arguments presentats per la societat T.SL s'han de rebutjar.

Cal afegir que la societat T.SL no s'ha trobat en situació d'indefensió ja que ha pogut presentar les seves al·legacions després de l'acta de contenciós..

Cinquè.- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer : Estimar el recurs d'apel·lació presentat pel MI Govern

Segon : Anul·lar la sentència recorreguda i declarar que la resolució del MI Govern núm. 54510/2006 del 25 d'octubre del 2006 i amb ella la resolució anterior del 26 de juliol del 2006 són ajustades a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer : De no efectuar cap condemna en costes.

. Aquesta sentència es ferma i executiva

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.